

HAMOKED
CENTER FOR
THE DEFENCE OF
THE INDIVIDUAL

המוקד להגנת הפרט

مركز الدفاع عن الفرد

רחוב אבו עוביידה 4
ירושלים 97200
טל. 02.6283555
פקס. 02.6276317

شارع أبو عبيده ٤
القدس ٩٧٢٠٠
هاتف. ٦٢٨٣٥٥٥ ٠٢.
فاكس. ٦٢٧٦٣١٧ ٠٢.

mail@hamoked.org.il
www.hamoked.org.il

תאריך: 5.5.2019
בתשובה נא לציין: 31490

בפקס, בזוא"ל ובדואר
רשום:

לכבוד
מר אריה מכלוף דרעי,
שר הפנים
לשכת שר הפנים
רח' קפלן 2
ירושלים

שלום רב,

הנדון: טיעונים בכתב כנגד הודעה בדבר כוונה לשלול מעמד תושבות קבע
ע"ש רג'בי, ת"ז
הודעה מיום 3.4.2019

1. בשם מרשנו ומשפחתו, מר רגיבי שפרטיו בכותרת (להלן: **מרשי**), מוגשים בזאת טיעונים בכתב כנגד הודעתך בדבר כוונתך לבטל את רישיון ישיבת הקבע שברשותו. ההודעה, הנושאת את התאריך 3.4.2019, נשלחה מלשכתך לכלא קציעות, בו מרצה מרשי את עונשו, ביום 10.4.2019, ונמסרה לידינו במועד זה או בסמוך אליו.

ייפוי כח ותצהיר מצ"ב.

ההודעה

2. בהתאם להודעתך שבכותרת, הנך **שוקל** בימים אלו לבטל את רישיון ישיבת הקבע שברשותו של מרשי. עוד על פי הודעתך הני"ל, נקטת בהליכים אלו כנגד מרשי בהתאם לסמכותך מכח סעי' 11א לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**). נדגיש כבר בפתח טיעוננו כי הודעתך מתבססת על תיקון לחוק הכניסה לישראל אשר התקבל בכנסת ביום 7.3.2018, דהיינו: **חמש עשרה שנים** לאחר קרות המקרה שבגין המעורבות בו נגזר על מרשי עונש מאסר כבד, ולמעלה משנה עובר לשליחת ההודעה אליו.

3. בהודעה מצוין כי בבסיס כוונתך לשלול ממרשי את מעמדו עומדת מעורבותו בפיגוע שאירע בחיפה בשנת 2003.

4. עוד מצוין בהודעה, כי המעשה החמור בוצע על ידי מרשי תוך ניצול עובדת היותו תושב ישראל, ותוך ניצול חופש התנועה הנובע מהיותו **תושב קבע**. מעשה זה מהווה, על פי ההודעה, מעשה בוטה של הפרת אמונים למדינה בהתאם לחוק הכניסה לישראל. נפנה לטיעוננו כסדרם.

המוקד מודה למאות האנשים והתופים בישראל ובעולם התומכים בפעילותו. עיקר המימון מקורו בישויות מדיניות זרות.

Founded by Dr. Lotte Salzberger
Registered Association

מיטודה של ד"ר לוטה זלצברגר
עמותה רשומה

استه دلوطة زلتسبرغر -
مكتب الشكاوي - جمعية مسجلة

פסלות ההודעה

5. ההליך לביטול רישיון ישיבת הקבע של מרשי בו פתחת, ושבמסגרתו נשלחה אליו הודעתך שבנדון, פסול מן היסוד ברמה הפרוצדוראלית והמהותית כאחד.
6. ברמה הפרוצדוראלית, עליה יורחב בהמשך, עמדתנו הינה כי מדובר בהליך פסול המתנהל בניגוד לפסיקה – ע"מ 1038/08 מדינת ישראל נ' געאביץ ואח' – ולנהלי הרשות ומדיניותה הנוהגת. לפי כל אלו, אף במקרים בהם הפגיעה בזכויות מקבל ההודעה פחותה בהרבה, זכאי מקבל ההודעה להליך סדור ותקין במסגרתו יתאפשר לו להעלות את טענותיו כנגד הצעד הדראקוני.
7. לעמדתנו, וביתר שאת לאור הפגיעה הקשה שבכוונתך לפגוע בזכויות היסוד של מרשי, במתן אפשרות להגשת טיעונים בכתב כנגד ההודעה לא סגי על מנת להכשיר את ההליך. כרשות מינהלית, מחובתך לאפשר למרשי להשמיע את כלל טיעוניו כנגד הכוונה לבטל את מעמדו כתושב קבע, אף במסגרת שימוע בעל פה, שצריך להיערך לו בטרם תינתן החלטה סופית בעניינו. קבלת החלטה בעלת השלכות כה קיצוניות ומרחיקות לכת על זכויות היסוד של מרשי ללא שקדם לה שימוע בעל פה אינה מתקבלת על הדעת ומהווה פגיעה בלתי מוצדקת בזכות הטיעון שלו, המהווה חלק מזכותו להליך הוגן.
8. בנוסף, בעוד שבשורה הראשונה להודעה הנך נוקט במילה "שוקל" – המצביעה לכאורה על כוונה כנה לשקול את טענותיו של מרשי כנגד הכוונה בלב פתוח ונפש חפצה – ברי הן מהאכיפה הבררנית בעניינו, הן מהעובדה כי ההליך בו פתחת נקט קרוב לשני עשורים לאחר קרות המקרה, והן מהפרסומים השונים בכלי התקשורת ובאתר משרדך – רשות האוכלוסין וההגירה – שמהם אף עולה כי ההליך נקט בשל לחץ מצד משפחות שכולות, טעמים שהינם זרים להליך דכאן, כי לא מיניה ולא מקצתיה. כל אלו מצביעים על כך שההליך שנפתח כנגד מרשי הינו הליך סרק מזורז ומצומצם לכאורה, ותו לא. הליך שכל מטרתו הינה בבחינת יציאה ידי חובה על מנת להכשיר את הצעד הדראקוני של שלילת תושבות הקבע של מרשי, צעד שעליו הודעת לציבור הרחב עוד בטרם פתחת בהליך כנגד מרשי ובטרם נשמעו טענותיו בעניין.
9. מעבר לצורך, מצ"ב העתקים מהודעות באתר רשות האוכלוסין וההגירה ומפרסומים בכלי תקשורת אחרים המבהירים כי מדובר בעמדה שכבר גובשה ומסומנים 1.
10. כאמור לעיל, אף ברמה המהותית מדובר בהודעה פסולה מכמה וכמה טעמים. נפרט את טענותינו בעניין זה.
11. הודעתך הינה הודעה בדבר כוונה לקבל החלטה המתבססת על תיקון חוק בלתי חוקתי. בנוסף, עומד התיקון לחוק שעליו מתבססת הודעתך בסתירה מוחלטת לחובותיה של ישראל לפי הדין ההומניטארי הבינלאומי. זאת ועוד. אף לו היה מדובר בחוק חוקתי, עניין בו אנו כופרים מן היסוד, הרי שברמה הפרטנית מדובר בהודעה המבקשת להחיל על מרשי חקיקה באופן רטרואקטיבי, ובאופן שאינו עומד בתנאי פיסקת ההגבלה של חוק יסוד כבוד האדם וחירותו. לפיכך, הן ברמה העקרונית והן ברמה הפרטנית, מדובר בהודעה בדבר כוונה למתן

החלטה, אשר בנסיבות העניין אינה סבירה ואינה מידתית ולפיכך פסולה. נפרט את טענותינו בעניין ההודעה אחת לאחת.

החלה רטרואקטיבית פסולה של התיקון לחוק

12. כידוע, בשיטת המשפט הישראלית ישנה חזקה פרשנית נגד תחולה למפרע של דבר חקיקה. משמעות הדבר ברורה. בהיעדר הוראה מפורשת של המחוקק, חקיקה תחול מכאן ואילך בלבד. הסיבה לתחולה עתידית היא שהחלה למפרע של דבר חקיקה משמעותה פגיעה בוודאות המשפטית וכן פגיעה בעקרונות יסוד חוקתיים של צדק ושל הגינות. ישנם יוצאי דופן לחזקה זו – כאשר מדובר בחקיקה מיטיבה או בחקיקה רטרוספקטיבית במישור משפטי, להבדיל משינוי במישור המהותי. בעניינו של מרשי אין כלל ספק שמדובר בהחלה פסולה למפרע של דבר חקיקה.

חוק העונשין ומעשה הפרת האמונים הנטען

13. בנוסף, וכפי שבוודאי ידוע לך, סעי' 3 (א) לחוק העונשין (תיקון 39) תשנ"ד-1994 קובע כי:

**חיקוק היוצר עבירה לא יחול על מעשה שנעשה לפני יום פרסומו
כדין של או יום תחילתו, לפי המאוחר.**

סעי' 3 (ב) לחוק העונשין (תיקון 39) תשנ"ד-1994 קובע כי:

**חיקוק הקובע לעבירה עונש חמור מזה שנקבע לה בשעת ביצוע
העבירה, לא יחול על מעשה שנעשה לפני פרסומו כדין או לפני
תחילתו, לפי המאוחר...**

14. הנה כי כן, סעי' 11א לחוק הכניסה לישראל קובע הגדרה חדשה, של "הפרת האמונים למדינת ישראל". למעשים הנופלים תחת ההגדרה החדשה הזו נקבעה בסעיף סנקציה חדשה, שמעולם לא היתה קיימת בעבר – ביטול רישיון לישיבת קבע. אולם, סעיף זה נחקק חמש עשרה שנה לאחר קרות המקרה עליו אתם מבקשים להחיל אותו.

15. סעי' 11א הנ"ל קובע לעבירה עונש חמור מזה שנקבע לה בשעת ביצוע העבירה – ביטול רישיון הישיבה. ברי כי מדובר באקט ענישה מינהלי שמטרתו המוצהרת היא פגיעה בליבת זכויות היסוד של מרשי. לא זו בלבד שמדובר בחיקוק הקובע עונש חמור מזה שנגזר על מרשי לפני שנים רבות, אלא שמדובר בעונש הסותר לעמדתנו אף את עיקרון הסיכון הכפול. ככזו, מהווה ההודעה על הכוונה לשקול ממרשי את מעמדו כתושב קבע, הודעה פסולה המבקשת להחיל באופן רטרואקטיבי על מרשי עבירה שבאה לאוויר העולם 15 שנים לאחר קרות המקרה והחלתה על מרשי 16 שנים אחרי המקרה. לכך מתווספת העובדה כי לעמדתנו ההודעה סותרת את עיקרון הסיכון הכפול. ענישה זו מתבססת על עבירות שחוק העונשין עומד בבסיסן ומטרתה לפגוע באופן הקשה ביותר בזכויות יסוד.

16. לפיכך, הודעתך על כוונה לבטל רישיון ישיבה בשל המעשה שבוצע על ידו, על בסיס חוק שאושר חמש עשרה שנים לאחר ביצועו של המעשה, חמור ככל שהיה, הוא החלה למפרע של דברי חקיקה על מרשי, פשוטו כמשמעו. משכך, והואיל ומדובר בהחלת דבר חקיקה למפרע

המביאה לשינוי במישור המהותי ואין מדובר בחקיקה מיטיבה, הרי שלפנינו הודעה בדבר מתן החלטה פסולה.

ההודעה מתבססת על תיקון חוק שאינו עומד בתנאי פיסקת ההגבלה

17. זאת ועוד. שלילת רישיון קבע מאדם, הינו אקט הפוגע אנושות בזכויות יסוד רבות וחשובות, ובכללן: הזכות לכבוד, הזכות לבריאות, הזכות לקיום בכבוד, הזכות לקניין ועוד. לכל אדם, ואף למי שחטא באופן הקשה ביותר, הזכות לחיות במולדתו כשהזכויות לבריאות, לחיים בכבוד, לקיום בכבוד ולקניין מובטחות לו. ההבטחה למימושן של זכויות אלו פגה עם שלילת רישיון הקבוע של אדם אף אם יומר רישיון זה ברישיון ישיבה מדרג נמוך יותר.

18. פגיעה בזכויות יסוד תתאפשר אך ורק מקום בו עומדת אותה הפגיעה הטמונה בחוק בתנאי פיסקת ההגבלה שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – לפיה על החוק להלום את ערכיה של מדינת ישראל, להיות בעל תכלית ראויה, ושהפגיעה הטמונה בו תהיה במידה שאינה עולה על הנדרש.

19. עמדתנו הינה כי הן החוק שעליו מתבססת הודעתך והן ההודעה עצמה, חוטאים לתנאי המידתיות ואינם משרתים כל תכלית ראויה.

החליד והחוס עליו הוא מתבסס לא נועדו לתכלית ראויה

20. לא ההודעה שנמסרה למרשי, ולא החוק שעליו היא מתבססת, נועדו לתכלית ראויה כנדרש בפסקת ההגבלה. נסביר.

21. אין מחלוקת שרשויות המדינה זכאיות ואף חייבות לפעול נגד כל אדם הפוגע בביטחון המדינה ובביטחון תושביה. אולם, ענישה, וכמותה הרתעה בדמות שלילת רישיון לישיבת קבע מליד הארץ, אינן תכליות ראויות בתחום דיני ההגירה והמעמד. לרשותן של הרשויות עומדים הדין הפלילי ואמצעי אכיפה רבים אחרים, ואמצעים אלו הופעלו על ידי הרשויות שהוסמכו לכך וצברו בכך ניסיון ומומחיות. על מרשי נגזר עונש ההולם את חומרת מעשיו, בהתאם לקביעת בית המשפט המוסמך ולאחר חקירה והליך פלילי ממצה. ראיה לכך, היא העונש הכבד שהוטל על מרשי לפני שנים במסגרת ההליך הפלילי שהתנהל נגדו בשל מעורבותו באירוע שבגיניו נשלחה אליו ההודעה.

22. מתן סמכות לגורם פוליטי, ובענייננו לשר הפנים, להפקיע רישיון לישיבת קבע, על הפגיעה האנושה הנלווית לכך, אינו נושא עמו כל תכלית ראויה והוא מהווה פגיעה החורגת מגבולות הענישה שנקבעו על ידי בית המשפט, לאחר בחינת עניינו הפרטני של מרשי באופן מעמיק. המקרה דנן מלמדנו עד כמה פסול החוק. האפשרות כי גורם פוליטי יבור לו כראות עיניו מתוך עשרות מקרים ואולי אף יותר כנגד מי לפעול וזאת 18 שנים לאחר קרות המקרה, מעידה על העניין כאלף עדים.

23. לא ברור איזו תכלית ראויה משרתת שלילת רישיון ישיבת הקבע של מרשי, שאינו מחזיק בנתינות אחרת ומעמדו בישראל הוא המעמד היחיד בו הוא מחזיק. כידוע לך, במקרה כגון דא בו מקבל ההודעה אינו מחזיק במעמד אחר מלבד זה שאת ביטולו מבקש השר, קובע חוק

הכניסה לישראל, שעליו מבקשת ההודעה להתבסס, כי על השר ליתן לאדם רישיון לשיבת ארעי.

24. עוד כידוע לך, רישיון לשיבת ארעי מאפשר למחזיק בו חופש תנועה מלא בשטחי המדינה כמקדמת דנא ככל בעל רישיון ישיבה, ארעי או קבוע. לפיכך, ושהובהר כי ההודעה עוסקת בכוונה ליתן החלטה שאינה משרתת כל תכלית, מתחדדת ההבנה כי מדובר בהודעה בדבר מתן החלטה שכל מטרתה אינה אלא ענישה נקמנית כפולה, שבבסיסה עומד ריצוי קהל מסוים, שמיותר לציין כי אינה תכלית ראויה.

החוק וההודעה אינם מידתיים

25. כמו כן נבקש לציין, כי הפגיעה הגלומה בחוק ובהודעה היא קשה ובלתי פרופורציונלית. אי המידתיות בה נגוע החוק במתכונתו הנוכחית ברורה. כאמור, אין מחלוקת כי רשויות המדינה זכאיות ואף חייבות לפעול נגד כל אדם הפוגע בביטחון המדינה ובביטחון תושביה. אולם, לרשותן עומדים אמצעי אכיפה רבים וחמורים אחרים מביטולו של רישיון ישיבת הקבע, שמהווה צעד מדינתי דרקוני וחרף במיוחד. מרשי, שאין לו מעמד אחר מהרישיון בו הוא מחזיק, מרצה את עונשו בבית הסוהר, עונש פלילי שעליו הסכימה החברה כגמול וכעונש למעשים שלא ייעשו. האם לא די בשלילת חירותו? צעד כה חריף ואכזרי של שלילת מעמד, בנוסף לעונש הפלילי שהושת עליו, מהווה חצייה של סף אל עבר חוסר מידתיות.

26. לפיכך, אף אם ביסוד החוק הייתה עומדת תכלית ראויה, הרי שמעולם לא הוכח שביטול רישיון לשיבת קבע מסייע במניעת עבירות חמורות. שנית, וכאמור לעיל, הדין הפלילי הוא דרך המלך להעניש את מי שחטא וכך אף נעשה בעניינו של מרשי המרצה עונש מאסר כבד שנגזר עליו. שלישי, למול תועלת שהיא לכל היותר ספקולטיבית, עומדת פגיעה אנושה בזכויות יסוד, וכל זאת באמצעות הליך מינהלי המוחל למפרע שנים רבות לאחר ביצוע המעשה ותוך שהוא סותר את רציונאל עיקרון הסיכון הכפול, באמצעות קביעה של השר כי מדובר במעשה המהווה הפרת האמונים.

27. לעמדתנו, לא היה מקום לקביעת ההגדרה של "הפרת אמונים למדינת ישראל" ולהחלתה על פלסטינים תושבי ירושלים המזרחית המחזיקים ברישיונות לשיבת קבע – האוכלוסיה שלה נועד, סעיף זה. תושבים אלו כידוע, לא נדרשו – ולא בכדי – להישבע אמונים למדינת ישראל. לפנינו, אם כן, חקיקה והודעה בלתי מידתיות המבקשות לבוא חשבון עם מרשי – כמו גם עם תושבים נוספים מירושלים המזרחית – בגין הפרת חובה שמעולם לא קמה לו ופוגעות בו יתר על הנדרש. זאת ביתר שאת לאור העובדה שההליך הפלילי והמדוקדק בעניינו התקיים והסתיים וכיום מצוי מרשי בעיצומו של ריצוי העונש שנגזר עליו.

טענה בדבר חופש התנועה של מרשי

28. טענה לא נכונה המועלת בהודעה ואשר מעידה אף היא על פסלותה ועל השרירותיות העומדת בבסיסה היא הטענה כי מרשי ביצע את אשר ביצע תוך ניצול חופש התנועה ממנו הוא נהנה כתושב קבע. כידוע, אין כל הבדל בין חופש התנועה ממנו נהנים בעלי רישיונות לשיבת קבע לבין חופש התנועה ממנו נהנים בעלי רישיונות לשיבת ארעי. אלו גם אלו רשאים להיכנס לכל

מקום ולנוע בחופשיות. אלו גם אלו רשאים להתגורר בכל רחבי המדינה ואלו ואלו מורשים לנהוג ברכב בתחומי המדינה. במילים אחרות: הטענה לפיה מרשי ביצע את המיוחס לו תוך ניצול חופש תנועה הנובע מרישיון ישיבת הקבע שלו היא טענה שאינה מחזיקה מיס. אין כל שוני בין חופש התנועה ממנו נהנה מרשי בשנת 2003 ושנוצל לשיטתך כאמור בהודעה לצורך ביצוע המעשה, לבין סוג הרישיון שיינתן למרשי – בשל היותו חסר מעמד אחר בעולם – במידה וההליך בו פתחת כנגדו יאושר על ידי בית המשפט לעניינים מינהליים.

29. משכך, נראה כי אין כל תכלית מעשית בכוונתכם לשלול את מעמדו של מרשי, ומדובר אך בענישה נוספת על זו שכבר נקבעה לו, או בהעברת עמדה פוליטית שלכם לציבור, כפי שעולה מהפרסומים באתר האינטרנט שלכם ובתקשורת. טענה זו מאששת את עמדתנו כי מדובר בהודעה שרירותית ובלתי מידתית שאינה משרתת כל תכלית, מנוגדת לפסקת ההגבלה המתבססת על תיקון חקיקה שאף הוא עצמו פסול כמפורט לעיל.

אכיפה בררנית ושרירותית

30. מעבר לדרוש ולצורך הזהירות בלבד נציין כי ההודעה שנשלחה למרשי ולמספר אנשים בודדים נוספים מהווה בנוסף אף אכיפה בררנית. אכיפה נגד אחד ולא נגד אחרים, ללא כל טעם טוב להבחנה ביניהם, יכולה להיחשב לאכיפה בררנית (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ, פסקה 23 (10.9.2013)).

31. אכיפה בררנית, הינה פעילות הנוגדת באופן חריף את עיקרון השוויון בפני החוק ומערערת החזקה בדבר חזקת חוקיות המנהל. יפים לעניין זה הדברים אשר נאמרו בבג"ץ 6396/96 זקין נ' ראש-עיריית באר-שבע:

ג. (2) להבדיל מאכיפה חלקית גרידא, אכיפה בררנית של החוק היא כזו הפוגעת בשוויון משום שהיא מפלה בין בני-אדם זומים או בין מצבים זומים לשם השגת מטרה פסולה או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא. דוגמה מובהקת לאכיפה בררנית היא, בדרך-כלל, החלטה לאכוף חוק כנגד פלוני, ולא לאכוף את החוק כנגד פלמוני, על בסיס שיקולים של דת, לאום או מין, או מתוך יחס של עוינות אישית או יריבות פוליטית כנגד פלוני. די בכך שהשיקול הפסול באכיפה, גם אם אינו שיקול יחיד, הוא השיקול המבריע (דומיננטי) בקבלת החלטה לאכוף את החוק (305ג – ד).

(3) אכיפה בררנית נוגדת באופן חריף את העיקרון של שוויון בפני החוק במובן הבסיסי של עיקרון זה. היא הרסנית לשלטון החוק; היא מקוממת מבחינת הצדק; היא מסכנת את מערכת המשפט (306ד – ה).

(4) רשות מינהלית העותרת לאכוף את החוק נהנית, כמו כל רשות מינהלית, מחזקת החוקיות, והדעת נותנת שלא בנקל ניתן יהיה להפריך חזקה זו. אך כאשר לכאורה יש יסוד בראיות שמביא האזרח לטענה של אכיפה בררנית, מתערערת החזקה בדבר חוקיות המינהל והנטל עובר אל הרשות להוכיח כי האכיפה – הנראית לכאורה בררנית – מתבססת בפועל על שיקולים ענייניים (1307 – ז, 3308ב)."

32. לעמדתנו, הבחירה לשלוח באופן סלקטיבי הודעה למרשי ולאנשים בודדים נוספים, הינה אכיפה בררנית המעידה על השרירותיות בה לוקה ההודעה ועל פסלות תיקון החוק שנתן בידי גורם פוליטי כשר הפנים את הסמכות להחליט מטעמים לא ברורים ומטענות שגויות מעשיו של מי מהווים מעשה של הפרת אמונים ומעשיו של מי אינם.

הודעה על כוונה למתן החלטה בלתי סבירה

33. על החלטת הרשות המינהלית לעמוד במתחם הסבירות. על מנת שהחלטה תעמוד במתחם הסבירות, עליה להינתן תוך שקלול ואיזון נכון בין הגורמים הרלוונטיים השונים שבהם עליה להתחשב (ר' בג"ץ 341/81 מושב בית עובד נ' המפקח על התעבורה (פ"ד לו(3) 349, 354 (1982)).

34. מתחם הסבירות הנתון משתנה מהחלטה להחלטה והוא נקבע, בין השאר, על פי מידת השפעתה של ההחלטה על זכויות אדם (ר' אליעד שרגא ורועי שחר, המשפט המינהלי (עילות ההתערבות) (הוצאת שש, 2008, עמוד 242)).

35. דא עקא, מהאמור עד כה עולה כי ההודעה הסלקטיבית ששלחת למרשי על כוונתך לבטל את רישיון הישיבה שבידיו, ללא אפשרות להשמיע את טענותיו כנגדה בעל פה, ובשל מעשה שביצע לפני שמונה עשרה שנים, מעשה שבגיניו כבר נגזר עליו במסגרת הליך פלילי עונש מאסר כבד ביותר אותו הוא נושא גם בימים, אלו מתוקף חוק שהתקבל 15 שנים לאחר קרות המקרה ולמעלה משנה מהמועד בו תוקן החוק, היא הודעה בלתי סבירה שדינה להתבטל.

סיכומם של דברים

36. לאור כלל הטיעונים והנסיבות שהובאו לעיל, אבקשך לשוב בך מהודעתך בדבר הכוונה לשלול את רישיון ישיבת הקבע של מרשי.

בכבוד רב,
ג. ז. ארנון
בנימין אחסתרובה, עו"ד